

5 Неделя след Пасха – на Самарянката (6. Май 2007 г.)

Апостолско четиво

ДЕЯНИЯ НА СВЕТИТЕ АПОСТОЛИ, ГЛАВА 12

1. В това време цар Ирод тури ръка на някоя от църквата, за да им стори зло, 2. и уби с меч Иакова, брата Иоанов. 3. А като видя, че това се понрави на иудеите, хвана и Петра - тогава бяха дните на Безквасници, – 4. и, като го задържа, хвърли го в тъмница и го предаде на четири четворки войници да го пазят, като мислеше след Пасха да го изведе пред народа. 5. И тъй, Петър беше пазен в тъмницата; а в това време църквата непрестанно се молеше Богу за него. 6. А когато Ирод щеше да го изведе, през нея нощ Петър спеше между двама войници, окован с две вериги, и стражари пред вратата пазеха тъмницата. 7. И ето, Ангел Господен застана, и светлина блясна в тъмницата. Ангелът, като побутна Петра в хълбока, съ-

буди го и рече: стани скоро! И веригите паднаха от ръцете му. 8. Тогава Ангелът му рече: опаши се и обуй си обувката. Така той и направи. После му каза: облечи дрехата си и върви след мене! 9. Петър излезе и вървеше след него, и не знаеше, че това, що прави Ангелът, е истина, а мислеше, че гледа видение. 10. Като минаха първата и втората стража, дойдоха до железните врага, които водеха за в града и които им се отвориха сами: те излязоха и преминаха една улица, и тогчас Ангелът отстъпи от него. 11. Тогава Петър, като дойде в себе си, каза: сега разбрах наистина, че Господ прати Своя Ангел и ме избави от ръцете Иродови и от всичко, що иудейският народ очакваше.

Евангелско четиво

ОТ ИОАНА СВЕТО ЕВАНГЕЛИЕ, ГЛАВА 4

5. И тъй, дохожда в самарийския град, наричан Сихар, близо до землището, което Иаков бе дал на сина си Иосифа. 6. Там беше Иакововият извор. Уморен прочее от път, Исус седеше си тъй при извора. Часът беше около шестия. 7. Дохожда една жена от Самария да си начерпи вода. Исус ѝ казва: дай Ми да пия. 8. Защото учениците Му бяха отишли в града да купят храна. 9. Жената самарянка Му казва: как Ти, бидейки иудейин, искаш да пиеш от мене, която съм жена самарянка? (Защото иудеите нямат сношение със самаряните.) 10. Исус ѝ отговори и рече: да би знаяла дара Божий, и кой е Оня, Който ти казва: дай Ми да пия, ти сама би изпросила от Него, и Той би ти дал вода жива. 11. Жената Му казва: господине, ни почерпало имаш, па и кладенецът е дълбок: отде тогава имаш живата вода? 12. Нима Ти си по-голям от отца ни Иакова, който ни даде тоя кладенец, и сам той от него е пил, и синовете му, и добитъкът му? 13. Исус ѝ отговори и рече: всякой, който пие от тая вода, пак ще ожадне; 14. а който пие от водата, която аз ще му дам, той вовеки няма да ожадне; но водата, която му дам, ще стане в него извор с вода, която тече в живот вечен. 15. Казва Му жената: господине, дай ми тая вода, за да не ожаднявам и да не дохождам тук да вадя. 16. Исус ѝ казва: иди повикай мъжа си и дойди тука. 17. Отговори жената и рече: нямам мъж. Исус ѝ казва: добре каза, че мъж нямаш; 18. защото петима мъжа си имала, и тоя, когото сега имаш, не ти е мъж; това право си каза. 19. Казва Му жената: господине, виждам, че Ти си пророк. 20. Нашите бащи се покланяха в тая планина, а вие казвате, че в Иерусалим е мястото, дето трябва да се покланяме. 21. Исус ѝ казва: жено, повярвай Ми, че настъпва час, когато нито в тая планина, нито в Иерусалим ще се поклоните на Отца. 22. Вие се кланяте на това, което не знаете, а ние се кланяме на това, което знаем, защото спасението е от иудеите.

23. Но иде час, и дошъл е вече, когато истинските поклонници ще се поклонят на Отца с дух и с истина, защото Отец иска такива да бъдат, които Му се покланят. 24. Бог е дух: и тия, които Му се покланят, трябва да се покланят с дух и с истина. 25. Казва Му жената: зная, че ще дойде Месия, наричан Христос; когато Той дойде, всичко ще ни възвести. 26. Исус ѝ казва: аз съм, Който говоря с тебе. 27. В това време дойдоха учениците Му и се почудиха, задето Той се разговаря с жена; ала ни един не рече: какво искаш, или какво приказваш с нея? 28. Тогава жената остави стомната си и отиде в града и казва на човеците: 29. дойдете и вижте един човек, който ми каза всичко, що съм направила: да не би Той да е Христос? 30. Тогава те излязоха из града и идеха към Него. 31. Между това учениците Го молеха, казвайки: Рави, яж! 32. Но Той им рече: аз имам храна да ям, която вие не знаете. 33. Поради това учениците думаха помежду си: да не би някой да Му е донесъл да яде? 34. Исус им казва: Моята храна е да изпълнявам волята на Оногова, Който Ме е пратил, и да извърша Неговото дело. 35. Не вие ли казвате, че още четири месеца, и жетва ще дойде? аз пък ви казвам: подигнете си очите и погледнете нивите, че са побелели и узрели за жетва. 36. Вече и жетварят получава награда и събира плод за вечен живот, за да се радват заедно и сеячът и жетварят. 37. Защото в тоя случай права си е думата: един сее, а друг жъне. 38. аз ви проводих да жънете онова, за което вие не сте се трудили; други се трудиха, а вие влязохте в техния труд. 39. И много самаряни от оня град повярваха в Него по думите на жената, която свидетелствуваше: каза ми всичко, що съм сторила. 40. Затова, когато самаряните дойдоха при Него, молиха Го да постои при тях; и Той престоя там два дена. 41. И още много народ повярва поради словото Му. 42. А на жената думаха: ние вярваме не вече поради твоето казване; защото сами чухме и знаем, че Този наистина е Спасителят на света, Христос.

Тропар на Пасха

(чете се 40 дена подред от Велик Ден до Възнесение)

Христос възкръсна от мъртвите,
със смъртта си смъртта победи
и на тия, които са в гробовете, дарува живот!
Христос воскресе из мъртвих,
смертию смърт поправ
и сущим во гробех живот даровав.

Иисусова молитва

Господи Иисусе Христе,
Сине Божий, помилуй мене грешния.

«Моли се така, като потопиш ума в сърцето си. Това ще укроти неспирните помисли и ще ти даде сила да управляваш движенията на душата си.»
св. Теофан Затворник

Неделя на самарянката

На петата неделя след Пасха Христова Православната църква ни припомня разговора на Господ Исус със самарянката.

По Христово време самаряните са живеели на юг от Галилея и на север от Юдея в палестинската ивица от Средиземно море до река Йордан. Самаряните не са израилтяни, а смес между асирийски преселници и завареното от тях немногочислено израилско население.

Самаряните са признавали само Мойсеевото петокнижие, без останалата част от Ветхия завет. Това разкъсване на Божието Ветхозаветно слово въвеждало самаряните в идолопоклонство, още повече, че преселниците от Асирия идват заедно със своите идоли и демони. Голямо е било самаранското извращение на Ветхозаветната израилска вяра, и голяма е била враждата им с юдеите, които ревностно пазели вярата си.

Господ Исус Христос преминава през Самария на път за Галилея и се спира при кладенец близо до град Сихар. На кладанеца идва една самарянка да си налее вода. Господ ѝ казва: *"Дай ми да пия"*. Самарянката се учудва, че един юдеин говори с нея и даже я моли за вода, тъй като знае за непримиримата вражда между самаряни и юдеи. Христос отново се обръща към самарянката: *"Да би знаела дара Божий, и кой е Оня, Който ти казва: дай Ми да пия, ти сама би изпросила от Него, и Той би ти дал вода жива"*.

Под алегорията "вода жива" Господ разбира Себе Си и Своето учение. Така Той сочи на хората, че трябва да оставят враждите помежду си и да се обърнат към Него, към истинния път за спасение. Господ ни показва, че трябва да обичаме и своите врагове, че трябва да правим добро и на тези, които ни мислят злото. Но без живата вода на Христовото баговестие човеците не могат да правят добро. Те се заблуждават и от заварени погрешни верови и исторически наслоения, и от собствената си греховна природа. Христос е този, който единствен може да даде истина и любов на грешниците, да укрепи духа им и да ги научи на истинското Богопоклонение и служение на Бога.

В хода на разговора си със самарянката Господ ѝ дава да разбере, че Той е Месията, който трябва да дойде, че баговестието Божие, спасението Христово за света не е привилегия само за юдеите, за едно избрано малцинство, а е за всички хора, колкото и грешни да са те.

В Христовата беседа със самарянката, както и въобще в Евангелието Христово, се разкрива небесната бездна на истинната и поучителна благодат. И нека запомним от тази беседа това, което можем да понесем в душата си - любовта към Бога и ближния и вярата в Него, за да Му служим с дух и истина.

взето от: www.pravoslavieto.com

Св. Георги Победоносец (6. Май) — Кратко животоописание

Този велик Христов мъченик живял и пострадал по времето на римския император Диоклетиан (284-305 г.). Още юноша, Георги постъпил на служба в императорската войска и едва 20-годишен достигнал до чин военен трибун (началник на легион). Бил красив, умен и способен младеж и императорът го направил и член на държавния съвет, без да подозира, че той бил християнин. По това време срещу тях били повдигнати люти гонения: залавяли ги, затваряли ги в тъмница и ги подлагали на страшни мъчения. Понеже младият Георги бил наследил от покойната си майка голямо богатство, наредил робите да бъдат освободени, а имотът и парите раздадени на бедните. Така той се подготвил за велик подвиг в името на Господ Исус Христос.

Явил се в двореца в Никомидия, столицата на тогавашна Витиния, и смело защитил християнската вяра. Напразно бил съветван и увещаван от императора да се откаже от Христа. Заради твърдата му вяра бил подложен на различни мъчения, от тежки по-тежки: слагали огромен камък върху гърдите му; връзвали го гол на дървено колело с набити пирони; държали го три дни в яма с негасена вар; обували му железни нагорещени обуца и го карали да тича с тях; давали му да пие силни отрови. Благодарение на силната си вяра в Христос Георги понесъл стоически всички мъчения. Сам Господ Бог му се явил и само с допира на ръката Си излекувал раните му. На новите мъчения, измисляни от страна на императора, Георги смело отговарял: "По-скоро ти ще се умориш да ме мъчиш, отколкото аз – да понасям мъченията."

Мнозина, като видели твърдостта на Георги, веднага повярвали в Христа. Повярвала и Александра, съпругата на императора. Диоклетиан наредил и двамата да бъдат посечени с меч. По пътя към мястото на наказанието Александра припаднала и предала Богу дух. При вида на такава блажена смърт Георги прославил Бога и бодро продължил към своята Голгота. Когато стигнали на определеното място, мъченикът спокойно навел глава под меча на палача и бил обезглавен на 23 април 306 година.

Автор: Христо Темелски взето от: www.pravoslavieto.com